

Głos Apostołów

Parafia pw. Świętych Apostołów Piotra i Pawła w Oławie, pl. Zamkowy 16

29 listopada 2009 r. Nr 11/09

Wydarzenie tygodnia

Adwent - podwójne oczekiwanie

Słowo ADWENT pochodzi od łacińskiego wyrażenie „adventus”, czyli przyjście. Jest to pierwszy etap nowego roku liturgicznego. Rozpoczyna się I niesporami pierwszej niedzieli Adwentu i trwa aż do I niesporów Uroczystości Narodzenia Pańskiego. Adwent posiada w sobie cztery niedziele. Trzecia z nich ma charakter radosny i jest nazywana „Gaudete”. Ma oznaczać

radość ze zbliżającego się spotkanie z Chrystusem. Adwent posiada dwie części: pierwsza od początku do 16 grudnia, natomiast druga od 16 grudnia do wieczoru 24 grudnia. Okres pierwszy ma wydźwięk wyraźnie eschatologiczny, czyli zapowiada powtórne przyjście Pana - tzw. Paruzję. Drugi to bezpośrednie przygotowanie do przeżywania uroczystości Narodzenia Pańskiego.

cd. na str. 2.

Zamyślenia nad życiem

Nie chcę takiej Unii

Możliwość legalnych wyjazdów w poszukiwaniu pracy, zniesione granice, dotacje, inwestowanie w innych krajach, większe poczucie bezpieczeństwa w wymiarze międzynarodowym. Korzyści wynikających z przynależności do Unii Europejskiej jest sporo, tym bardziej, że położenie geopolityczne Polski nie jest ciekawe. Czy jednak wystarczą one do wystawienia Unii, lekką ręką, oceny pozytywnej?

Pominę fakt, że nawet w wymiarze gospodarczym i politycznym nie możemy się czuć bezpiecznie, czego dowodzi choćby sławetne porozumienie Niemiec z Rosją na dostawę gazu rurociągami po dnie Bałtyku. Bardziej niż polityka gospodarcza, interesuje mnie tło duchowe Unii. Niestety, mnożące się ostatnio formalne występowanie przeciwko chrześcijaństwu - choć początkowo miało być jej zwornikiem (patrz gwiazdy na unijnej flagie nawiązujące do wieńca z dwunastu gwiazd nad głową Maryi) - to jednak obecnie UE

zdaje się promować wszystko, tylko nie religię, na której wyrósł Stary Kontynent.

Sugerował to niedawno również Markus Ferber, niemiecki **europoseł**, jeden z liderów niemieckiej Unii Chrześcijańsko-Społecznej, zauważając, że w parlamencie europejskim znalazło się miejsce dla Dalajlamy XIV i wielkiego muftiego Syrii Ahmada B. Hassouna. Przemawiał tam naczelny rabin Wielkiej Brytanii Jonathan Sacks, a nawet patriarcha ekumeniczny Konstantynopola Bartłomiej I. Kiedy jednak w 2007 r. Hans G. Pöttering zaprosił Benedykta XVI do wystąpienia na forum PE, unijni socjaliści i liberałowie wszczęli wrzawę i do wizyty papieża nie doszło.

Dlatego akceptuję Unię bez granic, z uczciwą, wspólną polityką gospodarczą. Ale nie chcę takiej Unii, w której dyskryminuje się religię większości jej obywateli. I cieszę się, że w Europie przybywa ostatnio ludzi, którzy podzielają moje poglądy i mówią o tym coraz głośniej.

Ks. Janusz Gorczyca

Adwent - podwójne oczekiwanie

Kolorem liturgicznym Adwentu jest fiolet - symbol tęsknoty i oczekiwania. W niedzielę „Gaudete” szaty liturgiczne mogą mieć kolor różowy.

Tak zwane roraty to Msza Święta o świcie o Najświętszej Maryi Pannie. W nich kolorem liturgicznym jest biel - kolor maryjny. W tym okresie liturgicznym nie wykonuje się śpiewu „Gloria” („Chwała na wysokości Bogu”). Liturgia dopuszcza ten hymn jedynie na Mszach roratnych, co jest wielką i czcigodną tradycją. W okresie Adwentu towarzyszą Kościołowi szczególnie trzy święte postaci: Maryja, Jan Chrzciciel oraz prorok Izajasz. Matka Jezusa to osoba, która razem z Kościołem pielgrzymującym na ziemi oczekuje na powtórne przyjście Zbawiciela.

Pokazuje również, jak cudowny sposób Pan Bóg miał na odkupienie człowieka. Jan Chrzciciel, jako ostatni prorok, jest jedynym, który konkretnie wskazał na Zbawiciela w słowach: „Oto Baranek Boży, który gładzi grzechy świata”. Prorok Izajasz zapowiadał przyjście Mesjasza - „cierpiącego Sługi Jahwe”. Warto wspomnieć, że Adwent to czas radosnego oczekiwania na przyjście Chrystusa Pana, a więc nie jest to czas pokuty i umartwień, lecz wyciszenia i wewnętrznego przygotowania. Adwent zatem nie posiada podobnego wydźwięku jak Wielki Post. Jak każdy

z nas wykorzysta ten czas, zależy tylko od nas - lepiej późno niż wcale.

Paweł Beyga

Na Tróję Świętą jako doskonały wzór budowania stosunków międzyludzkich wskazał Benedykt XVI

podczas audiencji ogólnej 25 listopada. Papież kontynuował cykl katechez poświęconych teologii średniowiecznej oraz powiązaniu wiary i rozumu. Ojciec Święty przypomniał słowa świętego Augustyna, dla którego praktykowanie miłości chrześcijańskiej było warunkiem kontemplacji

Trójcy Świętej: *vides Trinitatem, si caritatem vides* (widzisz Tróję, jeżeli widzisz miłość). „Jak bardzo zmieniłby się świat, gdyby w rodzinach, parafiach i wszelkich innych wspólnotach relacje przeżywano według wzoru trzech Osób Bożych, gdzie każda żyje nie tylko z drugą, ale dla drugiej i w drugiej!” - powiedział papież.

Ze świata

24 listopada w Grocie Narodzenia w Betlejem zapłonęło Betlejemskie Światło Pokoju. Symbol

poкою Bożego Narodzenia zostanie przewieziony do Wiednia, skąd trafi do 25 krajów europejskich. Cała ceremonia ma od lat stały przebieg. W Bazylice Narodzenia Pańskiego światło zapala mnich prawosławny od lampy oliwnej, wiszącej nad srebrną gwiazdą, oznaczającą miejsce narodzenia Jezusa. Następnie światło jest przenoszone do przylegającego do bazyliki katolickiego kościoła św. Katarzyny i ustawiane na głównym ołtarzu, przy którym sprawowana jest Msza św. Rozesłanie Betlejemskiego Światła Pokoju odbywa się w połowie grudnia, podczas nabożeństwa ekumenicznego w Wiedniu z udziałem delegacji harcerzy z różnych krajów i przedstawicieli Kościołów chrześcijańskich. W tym roku nabożeństwo odbędzie się 12 grudnia w serbskiej cerkwi prawosławnej.

W dokumencie zawarto stwierdzenie, że Zgromadzenie Parlamentarne Rady Europy jest głęboko zaniepokojone wzrostem odmów dokonywania aborcji ze względów moralnych. Europejskie Centrum Prawa i Sprawiedliwości (ECLJ), międzynarodowa organizacja non-profit zajmująca się ochroną praw człowieka i wolności religijnych w Europie i na świecie, zapowiedziała, że zamierza interweniować w sprawie.

Kara dla nauczyciela, który zdjął krzyż. Wydarzenie miało miejsce w technikum „Badoni” w Lecco na

północy Włoch. Po burzliwej dyskusji z uczniami na temat obecności krzyża w klasie nauczyciel wszedł na krzesło, zdjął go i wrzucił do kosza. Większość młodzieży była już na korytarzu, ale niektórzy widzieli wszystko przez półotwarte drzwi. Dyrektor szkoły zawiadomił kuratorium szkolne. Wobec nauczyciela wygnięte zostaną konsekwencje dyscyplinarne.

Rada Europy przygotowała nową rezolucję ograniczającą wolność lekarzy do odmowy dokonywania aborcji. Dokument nosi tytuł „Dostęp kobiet do opieki zdrowotnej: problem nieuregulowania prawnego sprzeciwu na podstawie klauzuli sumienia” oraz forsuje zasadniczo dwie tezy. Po pierwsze aborcja ma być prawem człowieka, po drugie proponuje się ograniczyć możliwość odmowy dokonania aborcji przez lekarzy bądź instytucje z powodów religijnych.

Głos Apostołów
Portale pro chrześcijańską kulturę i wartości w Polsce i świecie

ks. Janusz Górczyca, ks. Kacper Radzki, Jolanta Szewczyk,
Alina Szuszkiewicz, Piotr Wróbel

Nasz e-mail: Zapostolowie@wp.pl

Redakcja:

Paweł Beyga,
ks. Tomasz Filinowicz,
Małwina Gadawa,
Katarzyna Gancarz,

Oławianie w pamięci ks. Stanisława Draguły

Były proboszcz naszej parafii - ks. kan. Stanisław Draguła - mieszka od kilkunastu lat w Domu Księży Emerytów we Wrocławiu. W związku z tym poświęca więcej czasu Polakom na Wschodzie. Organizuje wiele pielgrzymek, a także wysyłki darów. Te działania relacjonuje na łamach „Wrocławskiej Gazety Polskiej”.

Postanowiłam wybrać się z wizytą do księdza Stanisława, aby zadać mu kilka pytań dotyczących pracy w naszej parafii.

- Przez dwa lata pracował Ksiądz w oławskiej parafii. Jak Ksiądz wspomina ten czas?

Ks. Stanisław Draguła: - Byłem proboszczem parafii ŚŚ. Ap. Piotra i Pawła w latach 1980-1982. Duszpasterzowanie przypadło na czasy „Solidarności” i stanu wojennego. Największym dokonaniem było rozpoczęcie budowy domu katechetycznego na fundamentach zburzonego przez Rosjan zamku Jakuba Sobieskiego. Kiedy budowa znajdowała się w stanie surowym, nastąpił stan wojenny, Prokurator wojewódzki wstrzymał prace i polecił „rozebrać budowę do fundamentów na koszt inwestora”, czyli parafii. Tę decyzję odczytałem wszystkim parafianom, co uznano za prowokację i zagrożono mi karą więzienia. Jednak władze nie odważyły się podjąć restrykcji. W czasach „Solidarności” budowa domu katechetycznego została dokończona, a ks. kard. Henryk Gulbinowicz pobłogosławił go.

- Jakie inne ważne wydarzenie zapadło Księdzu w pamięć?

- 9 maja 1981 r. miało miejsce poświęcenie Krzyża - pomnika ku czci ofiar na terenie filii obozu koncentracyjnego Gross-Rosen w Jelczu. Ponieważ byłem wicedziekanem, dyrektora fabryki

Ks. kan. Stanisław Draguła w dniu swoich imienin (8.V.2002)

autobusów i tamtejsza „Solidarność” zleciła mi przygotowanie tej uroczystości razem z tamtejszym proboszczem - ks. Edwardem Taraszką. Zajęliśmy się stroną liturgiczną uroczystości. Zamówiłem sztandar „Solidarności”, który wykonały siostry klaryski z Kłodzka. Ks. proboszcz kierował budową ołtarza, ja natomiast przygotowałem program uroczystości i prowadziłem konferansjerkę. Mszy Świętej koncelebrowanej przy udziale kilkunastu kapłanów przewodniczył ks. abp Henryk Gulbinowicz. Chciałbym jeszcze zaznaczyć, że wśród wielu przemówień głos zabrał dr Antoni Lenkiewicz, który mimo stanu wojennego opowiedział o zbrodni katyńskiej. Za to cenię pana Lenkiewicza i do dnia dzisiejszego jestem jego współpracownikiem w wydawaniu „Wrocławskiej Gazety Polskiej”.

- A jak zapamiętał Ksiądz parafian?

- Podobnie jak ks. Kutrowski akcentowałem ich postawę patriotyczną. Mieszkańcy parafii to przeważnie przesiedleńcy z Kresów Wschodnich. Ponieważ ja również kładłem nacisk na wartości narodowe i patriotyczne, traktowali mnie niezwykle życzliwie. Bardzo miłe wspominałem pracę duszpasterską w Oławie i dziękuję parafianom za współpracę.

KG

**Do nabycia jest opłatek wigilijny
w oryginalnym, parafialnym opakowaniu.**

Serdecznie zapraszamy.

Katarzyna Gancarz

Święty na każdy dzień

Św. Andrzej Apostoł
30 listopada

Andrzej Apostoł - Andreas (gr.) - męski, mężny, dzielny, odważny. Pochodził z Betsaidy nad Jeziorem Galilejskim. Był bratem św. Piotra. W Kafarnaum, gdzie mieszkał - zajmował się rybołówstwem. Początkowo był uczniem Jana Chrzciciela, pod którego wpływem poszedł za Chrystusem, gdy Ten przyjmował chrzest w Jordanie. Został powołany przez Jezusa jako pierwszy na apostoła. Stąd nazywany "PROTOKLEROS", czyli ten pierwszy, który wszedł do grona uczniów Chrystusa. Przez cały okres publicznej działalności Pana Jezusa należał do Jego najbliższego otoczenia. Był świadkiem cudu w Kanie (J 1,40-2,12), cudownego rozmnożenia chleba (J 6,8 nn). Według tradycji Kościoła konstantynopolańskiego był pierwszym biskupem greckiej kolonii w Bizancjum. Tam też 30 listopada 70 roku w Patras na Peloponezie, przeżegnawszy zebranych wyznawców, został

ukrzyżowany na krzyżu w kształcie litery X. Tam również go pochowano.

Kult św. Andrzeja w różnych krajach był zawsze bardzo żywy. Grzegorz I Wielki założył ku jego czci klasztor i kościół w Rzymie. Dużą czcią cieszył się św. Andrzej również w Polsce. Istniał (i istnieje) zwyczaj wróżb andrzejkowych. Dziewczęta lały roztopioną wosk na wodę i zgadywały z figur, jakie się tworzyły, która pierwsza będzie miała wesele.

Patron prawosławia, Słowian (szczególnie obrządków wschodnich), Szkocji, Grecji, Rosji, Hiszpanii, Sycylii, podróżujących, rybaków, rycerzy, wozowodów, rzeźników, małżeństw, wspomaga w wyprasaniu potomstwa, orędownik zakochanych.

W ikonografii przedstawiany jest jako starszy mężczyzna o gęstych, siwych włosach i krzaczastej, krótkiej brodzie. Jako apostoł nosi długi płaszcz. Czasami ukazywany jako rybak w krótkiej tunice. Powracającą sceną w sztuce religijnej jest chwila jego ukrzyżowania. Atrybutami Świętego są: "krzyż św. Andrzeja" w kształcie litery X, księga, ryba, sieć.

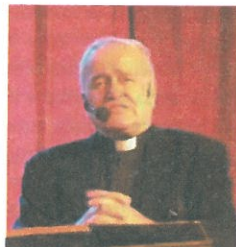
Pan Jezus wszedł do kościoła...

Tak jednym zdaniem można podsumować poetycko - muzyczny spektakl **„Z obłoków na ziemię”**, który odbył się 20 listopada w naszej świątyni. Przybyli oławianie w wyjątkowym skupieniu wysłuchali słów polskich poetów (ks. Jana Twardowskiego, Bolesława Leśmiana, Jana Pawła II, Jana Nowickiego). Mieli wrażenie, że uczestniczą w czymś bardzo osobistym, że aktor (i zarazem reżyser przedstawienia) - **pan Jan Nowicki** - głęboko przemyślał recytowane teksty.

- Najbardziej poruszyła mnie „Litania polska” z wezwaniem do „Jazłowieckiej Pani, co ułanów znała po imieniu, gdy wrzesień pamiętny czerwienił ranami” oraz „Matki Boskiej Katyńskiej - z zakneblowanymi ustami...” - stwierdził po koncercie Jerzy Szewczyk. - Mnie natomiast ujął fakt, iż poezja ks. Twardowskiego udowodnia, że w prosty sposób można mówić o rzeczach wielkich, dotyczących wiary i sensu istnienia - dodała Katarzyna Bandura. Wszystkim zaś zapadł w serca wers o zaufaniu, czyli „Bogu się mówi - tak”.

Osobistość refleksji podkreślał śpiew oraz muzyka saksofonu i fletu w wykonaniu legendarnego jazzmana - **Marka Stryzowskiego**

(z towarzyszeniem **Cezarego Chmiela** - syntezatory i **Krzysztofa Bodzon** - kontrabas elektryczny). „Jaztopadowe” zamyślenia do złudzenia przypominały modlitwę językami - chyba najdoskonalsze uwielbienie dobrego Boga...

Po koncercie, w zakrystii, podczas rozdawania autografów, Jan Nowicki potwierdził odczucia słuchaczy. Zdradził, iż przygotowany przez niego program pomaga mu w autentycznej modlitwie. Mobilizuje się podczas niego i skupia tak, jak nie jest to możliwe wówczas, gdy podczas Mszy Świętej kłęczy obok tłumu innych ludzi.

„Grzech idzie do nieba, gdy płacze” - te słowa stanowiły motto spektaklu, a zarazem tajemnicę, którą dzięki panu Janowi dane nam było w piątkowy wieczór kontemplować. Jesteśmy głęboko wdzięczni za te łyzy i święte przypomnienia...

JS

Autorem wszystkich cytowanych utworów jest ks. Jan Twardowski.

Dobry czas

Strach przed bezradnością

To, przed czym najbardziej odczuwamy strach, to uczucie bezradności. Nic tak nie paraliżuje człowieka jak stanięcie wobec sytuacji, w której nic już nie można zrobić. Wstrząśnięte moce niebios napawiają grozą - są przecież ponad człowiekiem, a ich poruszenie zapowiada zagładę ziemi.

Słowa otuchy

W obliczu wstrząśniętych niebios Jezus daje słowa otuchy. Zjawiska zapowiadające koniec ziemi są jednocześnie zapowiedzią Jego nadejścia. Przybycie Zbawiciela niesie ze sobą odkupienie - uwolnienie człowieka od bezradności. Owo uwolnienie domaga się jednak określonej postawy.

Wspomnienia z Kut

Kuty to dawna stolica polskich Ormian, której początki giną w mrokach dziejów. Według Sadoka Barączka miasto Kuty założyli Ormianie przybyli z Mołdawii pod przewodnictwem Krzysztofa Szadbeja. Jego potomków nazwano Osadcami. Gmina Ormiańska istniała tutaj już na początku w. XVII. Prawa miejskie otrzymały Kuty w 1715 r. i zostały obdarowane licznymi przywilejami.

Ormianie otrzymali prawo zorganizowania własnej gminy i budowy kościoła, co wkrótce uczynili. Pierwszym proboszczem został ks.Grzegorz Wartanowicz. Ten pierwszy drewniany kościół spłonął w 1779 r., ale nowy proboszcz - ks.Jan Stefanowicz - dzięki składkom wiernych i hojności austriackiego cesarza wybudował kościół murowany. W 1786 r. ukończono budowę, a w 1791 r. konsekrował świątynię arcybiskup Jakub Tumanowicz. Za proboszcza Krzysztofa Abrahamowicza wybudowano nową dzwonnice i dom parafialny. Wówczas parafia ormiańska w Kutach liczyła 1169 wiernych.

Ormianom kuckim powodziło się coraz lepiej. W okresie galicyjskim liczba Ormian znacznie zmalała. Stopniowy zanik tradycji towarzyszył asymilacji ze społeczeństwem polską. Ormianie stracili wówczas swój handlowy prymat na rzecz coraz liczniejszych Żydów.

W okresie międzywojennym Ormianie i Polacy

Komentarz do Ewangelii na Niedzielę

Ks. Kacper Radzki

Sposób postępowania

Czułość i modlitwa - to zalecenie Chrystusa w kontekście nadchodzącego końca. Czułość jest uczynieniem swojego życia ciągle gotowym na spotkanie ze Zbawicielem. Modlitwa to sposób wyrażenia naszej miłości do Jezusa. Czułość rodzi potrzebę modlitwy - modlitwa wzmacnia czułość.

Każdy czas jest dobry na modlitwę. Każda chwila naszego życia powinna być przeżyta na chwałę Boga - to jest najpiękniejsza modlitwa. Życie oddane Bogu to życie w czułości - gotowości na spotkanie z Nim. Niech rozpoczynający się Adwent uwrażliwi nasze życie i skieruje je bardziej ku Jezusowi. Na to każdy czas jest dobry.

tworzyli już jedną całość. Kuty to miejsce, gdzie 17 września 1939 r. rząd Polski przeszedł do Rumunii. To tutaj zginął Dołęga-Mostowicz i wielu innych próbujących się tam również przedostać.

W Kutach co roku 13 czerwca odbywał się wielki odpust w dniu św.Antoniego, połączony ze zjazdem Ormian z najdalszych stron. Po 1945 r. przyłączone do ZSRR miasteczko przestało się rozwijać. Sowieci prowadzili rabunkową gospodarkę w lasach, zaniedbali też kwitnącą niegdyś gospodarkę rolną i hodowlaną. Zakładali kołchozy, do których Huculi odnosili się z wyraźną niechęcią.

W latach 1970-1975 Kuty miały 4.200 mieszkańców. Było to o połowę mniej niż w 1933 r. Być może w wolnej Ukrainie nad Kutami znowu jasno zaświeci słońce i zaczną tu licznie przyjeżdżać turyści, aby podziwiać piękno tutejszej przyrody. Baza turystyczna zaczyna się tu tworzyć, a dowodem jest pensjonat „Kleopatra”, w którym mieszkaliśmy podczas pobytu w Kutach. Właścicielem jest pan Grisza - młody człowiek pełen zapału w działaniu. Ten kucki przedsiębiorca rozbudowuje i upiększa swoją bazę, dba o klientów i chętnie spełnia ich prośby. „Kleopatra” znajduje się w samym centrum Kut, w pobliżu Starówki. Dosłownie obok we wtorki i w piątki odbywa się targ, na którym można nabyć produkty spożywcze. Obok stoi cerkiew grekokatolicka od dawna na trwałe zrosnięta z krajobrazem.

Antoni Markiewicz

Kolejnym ważnym etapem w formowaniu się nauki o natchnieniu stał się wiek XVI. Wystąpienie Marcina Lutra w roku 1517 wiązało się z zanegowaniem przez niego natchnienia niektórych ksiąg Pisma Świętego. Odrzucił on wszystkie księgi deuterokanoniczne, a więc: Księgę Estery, Księgi Machabejskie, List do Hebrajczyków, List Jakuba, List Judy oraz Apokalipsę (o księgach protokanonicznych i deuterokanonicznych powiemy więcej w późniejszym czasie, przy omawianiu kanonu Pisma Świętego). Kryterium przyjęte przez Marcina Lutra dla określenia natchnienia poszczególnych ksiąg było bardzo subiektywne i opierało się na badaniu na ile dana księga prowadzi do Chrystusa. W odpowiedzi na naukę twórcy reformacji Kościół zwołał Sobór w Trydencie, który potwierdził wiarę Kościoła w boskie pochodzenie i autorytet wszystkich ksiąg Pisma Świętego. Użyte przez ojców soborowych stwierdzenie, że księgi biblijne zarówno Starego, jak i Nowego Testamentu zostały Kościołowi przekazane przez ustne nauczanie Chrystusa lub „podyktowane przez Ducha Świętego”, stały się przedmiotem dalszej żywej dyskusji nad naturą natchnienia.

Kolejne lata spowodowały rozwój nauki o natchnieniu. Poszedł on w dwóch kierunkach:

1. Akcent pada na Ducha Świętego, który jest głównym autorem Biblii. Miał On niemalże dosłownie dyktować ludziom, co mają pisać.

Z Kroniki parafialnej

In Nomine Domini - W imię Pana...

Tymi słowami rozpoczyna się nasza parafialna kronika. Pierwszy zapis pochodzi z dnia 10 lutego 1973 r., kiedy to dekretem metropolity wrocławskiego - kardynała Bolesława Kominka, dotychczasowa parafia św. Ap. Piotra i Pawła zostaje podzielona na dwie - macierzystą, przy kościele św. Ap. Piotra i Pawła oraz przy kościele Matki Boskiej Pocieszenia.

Probstwo w naszym kościele obejmuje ks. Kazimierz Adamczuk, który został przeniesiony do Oławy z Chojnowa. Za jego kadencji przebudowano ławki, rozpoczęto naprawę dachu, a także rozpoczęto budowę dwóch salek katechetycznych w podwórzu plebani. Po pięciu latach nastąpiła zmiana proboszcza. Dekretem wydanym przez metropolitę wrocławskiego Henryka

Rozważania nad Biblią

Ks. Tomasz Filinowicz

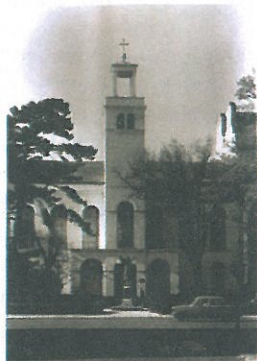
Działanie Ducha Świętego jest pojmowane błędnie jako działanie mechaniczne, wykluczające wpływ człowieka.

2. Pierwsze miejsce przysługuje człowiekowi. Lowański jezuita Lessius głosił, że nie wszystkie słowa i zdania Pisma Świętego muszą być natchnione. Nawet całe księgi mogły powstać w wyniku zwyczajnej działalności pisarskiej ludzi. Duch Święty natomiast w późniejszym czasie je zatwierdził.

Po około 300 latach został zwołany kolejny sobór - I Sobór Watykański. Wprawdzie ojcowie soborowi nie mieli intencji, aby rozwijać naukę o natchnieniu, ale bardzo ogólnie dotknęli tematu, sprzeciwiając się błędnym teoriom: „Kościół uznaje księgi Starego i Nowego Testamentu za święte i kanoniczne nie dlatego, że zostały one sporządzone własnym wysiłkiem ludzkim, a następnie autorytatywnie zatwierdzone; Ani też nie tylko dlatego, że zawierają objawienie bez żadnego błędu, lecz dlatego, że napisane pod natchnieniem Ducha Świętego Boga mają za autora i jako takie zostały Kościołowi przekazane.”

Gulbinowicza stano-wisko to objął ks. mgr Józek Strugark. W czasie jego pobytu przebudowano prezbiterium. Do pomocy ksiądz Strugark miał wikariuszy - ks. Jerzego Boraniskiego, ks. Jana Bryję i ks. Bogdana Kaczorowskiego. W roku 1980, na pod-

stawie pisma Kurii Metropolitalnej z dn. 18 XI, ks. Józef Strugark - dotychczasowy administrator - przekazuje parafię ks. Stanisławowi Dragule, który dotąd pełnił posługę w parafii św. Jakuba w Sieniawce k/Kłodzka.

KG

Ogłoszenia parafialne

Poradnia Rodzinna przy parafii Św. Ap. Piotra i Pawła w Oławie

Przyjmuje w czwartki w godz. 17.00 - 19.00,
po wcześniejszej rejestracji telefonicznej;
nr tel: 782-699-008

Kancelaria parafialna

Czynna codziennie po wieczornej Mszy św. oraz:
w poniedziałki, środy i piątki
w godz. 10.00 - 11.00.
W pilnych sprawach można kontaktować
się telefonicznie, dzwoniąc
pod numer tel: 783-596-323

W minionym tygodniu odeszli

Aniela RYBAK
Tadeusz MIAZGA
Jadwiga RACŁAWSKA
Celina KOT

Wieczny odpoczynek racz im dać Panie...

Archidiecezjalna Poradnia Adopcyjna Ośrodek Adopcyjno-Opiekuńczy

Czynna jest w poniedziałki i środy
w godz. 16.00 - 19.00
oraz w czwartki w godz. 9.00 - 14.00.
Wrocław, ul. Katedralna 4/25
tel/fax: 071-327-11-03

Kurs przedmałżeński

Przypominamy, że następny kurs przedmałżeński odbędzie się 5 i 12 grudnia br.

W minionym tygodniu przez chrzest do wspólnoty Kościoła zostali przyjęci:

Jakub FERKALUK
Maja FRANCAK
Szymon KAŁUŻA
Hubert PINKOSZ
Szymon LECH

OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE

W tym tygodniu w liturgii wspominamy:

poniedziałek, 30 listopada - św. Andrzeja Apostoła
czwartek, 3 grudnia - św. Franciszka Ksawerego,
prezbitera
Niedziela, 6 grudnia - II Niedziela Adwentu.

Kalendarz parafialny na 2010 rok

Do kupienia jest nasz
parafialny kalendarz
ścienny z podstawowymi
informacjami
duszpasterskimi.

Zapraszamy na święto św. Mikołaja

Już dziś zapraszamy wszystkie dzieci na uroczystość św. Mikołaja, która odbędzie się w kościele pw. św. Ap. Piotra i Pawła w Oławie, 6 grudnia, o godz. 15.00.

W programie:

- koncert znanego w Polsce zespołu dziecięcego „Dzieci z Brodą”, który prowadzi Jozsko Broda;
- przejazd św. Mikołaja ulicami Oławy, w asyście Policji i harleyowców;
- powitanie św. Mikołaja w drzwiach kościoła

- i wniesienie worków z paczkami;
- piosenka na przywitanie dostojnego gościa;
- a potem już tylko prezenty, prezenty i prezenty!!!

Rodziców zainteresowanych zgłoszeniem dzieci do zabawy prosimy o kontakt w biurze parafii pw. św. Ap. Piotra i Pawła, w godzinach urzędowania. Koszt udziału - 50 zł od dziecka. Każde zgłoszone dziecko otrzyma podczas zabawy paczkę z prezentami od św. Mikołaja.